

St. Andreas - 21ste Zondag door het Jaar - 21 aug. 2016

Ken ik jullie?

Inleiding

Jezus heeft het in het evangelie van vandaag over gelovigen die denken dat hun plek in de hemel gegarandeerd is, omdat ze christen zijn. Maar zo simpel is het niet. We horen God twee keer zeggen: "Ik weet niet waar je vandaan komt; ik ken je niet." Mensen, die zich beroepen op hun christelijke signatuur maar daar niets van laten zien, worden niet gekend door God, vinden de hemelpoort dicht. Er is meer nodig; God heeft andere maatstaven. Niet dat je christen bent (zegt Hij) is het criterium, waarop je toegang verleend wordt, maar of je gerechtigheid gedaan hebt in je leven, daadwerkelijk meegebouwd hebt aan een nieuwe wereld

Preek.

Ik heb in mijn vakantie in de afgelopen weken ouders ontmoet, die hun zorgen met mij deelden over hun kinderen, die niet meer naar de kerk gaan, over hun kleinkinderen, die zelfs niet gedoopt zijn. Hun zorg heeft te maken met hun geloofsopvatting, waarmee zij (en ook ik) zijn opgegroeid: 'Buiten de kerk geen heil'. Ik herinner mij hoe ik in mijn jeugd dacht over mensen die niet katholiek waren. Die gingen niet naar de hemel. En ouders, wier kindje ongedoopt stierf, zaten met een zelfde probleem. Gelukkig is ons denken de laatste jaren bijgesteld. Het Vaticaanse Concilie heeft daar veel aan bijgedragen. Ouders geven vaak zelf al het antwoord: onze kinderen zijn toch goed bezig, ze zijn goed voor anderen, zij zijn toch heel sociaal en bezorgd voor hun naasten, ze zijn toch

gevoelig voor gerechtigheid, ze zetten zich in voor arme mensen.

In het evangelie van vandaag heeft Jezus een geruststellende boodschap voor deze ouders. Luister: Op de vraag hoeveel er gered zullen worden, weigert Jezus een direct antwoord. Hij doet niet mee aan speculaties, die het aantal geredden vooraf wil bepalen, op grond van gedoopt zijn, op grond van naar de kerk gaan. Wat Hem betreft, kun je je daarop niet beroepen. Wat Hem betreft, zul je niet automatisch gered worden, omdat je christen bent. Voor Hem geldt maar één criterium: Hoe ziet je dagelijkse levenspraktijk er uit? Maak jij werk van gerechtigheid, van zorg voor mensen in je omgeving die er beroerd aan toe zijn, die het niet redden in het leven? Maak jij werk van zorg voor deze aarde, zodat ook kinderen en kleinkinderen strakjes nog kunnen leven? Dat is zijn maatstaf, en als jij daar niet aan beantwoordt, als je daar onverschillig voor bent, krijg je van Hem te horen (het staat er letterlijk) : 'Ik ken jullie niet; waar kom je vandaan?'

Dit alles beluisteren we ook in het evangelie van Matteus, hoofdstuk 25. Goede mensen krijgen daar te horen: Welkom in mijn koninkrijk want jullie hebben gezorgd voor hongerigen, voor dorstigen, voor zieken, voor gevangenen, voor vreemdelingen, voor vluchtelingen. In feite hebben jullie dat (ook al was je je daar misschien niet van bewust) voor mij gedaan. En de slechte mensen, die zich niet bekommerd hebben om hongerigen, dorstigen, vreemdelingen, vluchtelingen, gevangenen en zieken, zij krijgen te horen: 'Ik ken jullie niet; waar komen jullie vandaan?'

Lieve mensen, kerk-zijn betekent voor ons dat we niet onszelf, maar de ander - de zorg voor onze medemens - centraal stellen. Daarom staat in onze gemeenschap de diaconie hoog in het vaandel: het brood breken en delen met de ander is wat wij niet

alleen willen vieren aan deze tafel, maar vooral ook willen waarmaken buiten deze muren, in onze gezinnen, in onze wijk, op ons werk, op de school, in onze wereld, dichtbij en veraf. We zijn er ons heel goed van bewust dat we dan pas kerk zijn, zoals Jezus dat wil, als we als gemeenschap meebouwen aan een nieuwe wereld.

Vroeger klonk het van de preekstoel: 'Buiten de kerk geen heil'; zorg dat je binnen boord blijft. De bekende bisschop Pedro Cassaldaliga in het amazonegebied in Brazilië draait dit gezegde om en ik ben het daarin grondig met hem eens. Hij zegt: 'Buiten heil geen kerk. Met andere woorden: als we niet daadwerkelijk meewerken aan een nieuwe wereld van gerechtigheid en liefde, is er gewoon geen sprake van kerk.'

Ik zie in de Andreas parochie veel goede aanzetten op allerhande terreinen, in de zorg voor elkaar, in de vriendschap en het samen optrekken met mensen van Schoon GMS en JOB2DO en ATD, in de gekoesterde samenwerking met onze oecumenische vrienden, in de opbouw van contacten met vluchtelingen in het AZC, in de inzet voor het gezin Rashidi uit Afghanistan, in de zorg voor de wereldwinkel, in het stimuleren van kritisch koopgedrag wat voedselproducten en kleding betreft, in de steun aan kinderen in Sierra Leone op hun weg naar volwassenheid, in het oppakken van de oproep van paus Franciscus in zijn encycliek *Laudato Si* om goed om te gaan met moeder aarde.

Dit alles stemt tot vreugde, en we vieren deze stapjes van het samen delen met anderen telkens aan deze tafel en putten daar weer kracht en inspiratie uit om samen verder te gaan. Laten we samen zó doorgaan en geloven dat dit 'bouwen' betekent aan de kerk van de toekomst, bouwen aan een nieuwe wereld. We mogen vertrouwen, dat we van God te horen zullen krijgen: 'Ja, jullie ken ik, de deur staat open!' Amen.